

О. Тъ сѫ растенія-та, които житни плодове наричаме, както сѫ жито-то, ржъ-та, ечмикъ-тъ, на които зърно-то като се смели на брашно, замѣсваме тесто, което печемъ въ пещъ и става хлѣбъ, обыкновенна-та храна на човѣка. — Тъй и барабой-тъ (картофили-тъ) е обища една храна, но въ турско още не го цознаватъ обищо.

П. Освѣнь тъзи нужда, храна-та нѣма ли и другы нѣкои вѣща, безъ които подобно не можемъ?

О. Има още двѣ вѣща, безъ които не мождимъ и тѣ сѫ облокло-то и жилище-то.

П. Какъ най-предъ човѣкъ измысли да се обличя?

О. Той най-предъ захвана да се покрыва съ кожж-тѣ отъ животни-тѣ, които му бяха за хранѣ; сегиѣ измысли какъ да употребява косми-тѣ, вълнѣ-тѣ и кожж-тѣ имъ, и да си прави облекла по легки и по-напѣчни отъ каквато е сама-та кожжа на едно животно. Най-сегиѣ той въ рѣстително-то царство намѣри растенія, особено ленъ-тъ, конопы-тѣ и памукъ-тъ, които даватъ жици и отъ които все да прави платна и дрѣхы.

П. Човѣкъ какъ измудри да си приготви жилище за да се уварди отъ дъждъ, снѣгъ, студъ, слѣничова горецина, и, съ една речь отъ непостоянство-то на годишни-тѣ времена?

О. Ето какъ: дърва-та му даватъ дръви за да си прави колиби и къщи; отъ другъ странѣ ископаемо-то царство му принося камъни, прѣстъ или гнила, варъ (киречъ) и други много, съ кои-